

<p>disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

בבא מציעא-שנים אוחזין		Talmud Navigator										
מילרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלא מאי אית לך למימר - עשירי ודאי אמר רחמנא ולא עשירי ספק, הכא נמי - עשירי ודאי אמר רחמנא ולא עשירי ספק.		!										
מאי ספיקות?	רב אחא מדפתי לרבינא:	^										
אילימא ספק בכורות		!										
(ויקרא כ"ז) יהיה קדש אמר רחמנא, ולא שכבר קדוש.		⚡										
אלא: ספק פדיון פטר חמור, וכדרב נחמן.		!										
ישראל שיש לו עשרה ספק פטרי חמור בתוך ביתו - מפרש עליהן עשרה שיין, ומעשרן, והן שלו.	דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוא:	!	■									
מאי הוי עלה דמסותא?				^								
הוה עובדא בי רב חסדא, ורב חסדא בי רב הונא, ופשטה מהא	תא שמע, דאמר רבי חייא בר אבין:			!								
כל ממון שאין יכול להוציאו בדינין, הקדישו - אינו קדוש.	דאמר רב נחמן:		■	!								
הא יכול להוציאו בדינין - הקדישו קדוש, אף על גב דלא אפקיה?				!								
גזל ולא נתיימשו הבעלים - שניהם אינם יכולין להקדישו, זה - לפי שאינה שלו, וזה - לפי שאינה ברשותו.	והאמר רבי יוחנן:		■	⚡								
מי סברת במסותא מטלטלין עסקינן? - במסותא מקרקעי עסקינן, דכי יכול להוציאה בדינין - ברשותיה קיימא.				!								
שנים אדוקים בטלית - זה נוטל עד מקום שידו מגעת, וזה נוטל עד מקום שידו מגעת, והשאר חולקין בשוה.	תני רב תחליפא בר מערבא קמיה דרבי אבהו:										■	
מחוי ליה רבי אבהו:											■	
אלא מתניתין, דתני דפלגי בהדדי, ולא קתני זה נוטל עד מקום שידו מגעת, היכי משכחת לה?											⚡	
דתפיסי בכרכשתא.	רב פפא:										!	
שמע מינה, האי סודרא, כיון דתפיס ביה שלש על שלש - קרינן ביה (רות ד') ונתן לרעהו, דכמאן דפסיק דמי וקני.	רב מרשיא:											■
ומאי שנא מדרב חסדא?											⚡	
גט בידה ומשיחה בידו, אם יכול לנתק ולהביאו אצלו - אינה מגורשת, ואם לאו - מגורשת.	דאמר רב חסדא:										■	⚡
התם - כריתות בעינן, וליכא. הכא - נתנה בעינן, והא איכא.											!	
אם היתה טלית מוזהבת - חולקין.	רבא:											■
פשיטא												⚡
לא צריכא, דקאי דהבא בי מצעי.											!	
הא נמי פשיטא											?	
לא צריכא, דמיקרב לגבי דחו. מהו דתימא, דאמר ליה: פלוג הכי. קא משמע לן, דאמר ליה: מאי חזית דפלגת הכי? פלוג הכי.												!
שנים אדוקין בשטר, מלוה אומר: שלי הוא, ונפל ממני, ומצאתיו. ולוה אמר: שלך הוא, ופרעתי לך. יתקיים השטר בחותמי, דברי רבי.	תנו רבנן: [רבי]										■	■
יחלוקו.	רבי שמעון בן גמליאל:										■	■
נפל ליד דיין - לא יוציאו עולמית.	[חכמים]										■	■
הרי הוא בחזקתו.	רבי יוסי:										■	■
יתקיים השטר בחותמו.	אמר מר:											■
וגבי ליה מלוה כוליה? ולית ליה מתניתין שנים אוחזין כו'?												?

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-שנים אוחזין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
במקיים - דברי הכל יחלוקו, כי פליגי - בשאינו מקיים.	רבא אמר רב נחמן:										!
מודה בשטר שכתבו צריך לקיימו, ואי מקיים ליה - פליגי, ואי לא מקיים ליה - לא פליגי. מאי טעמא - חספא בעלמא הוא, מאן קא משוי ליה להאי שטרא - לזה, הא קאמר דפריע.	רבי סבר:										! ■
מודה בשטר שכתבו אין צריך לקיימו, ואף על גב דלא מקיים ליה - יחלוקו.	רבי שמעון בן גמליאל סבר:										! ■
נפל ליד דיין לא יוציאו עולמית	[חכמים]										■
מאי שנא ליד דיין?											?
הכי קאמר: ואחר שמצא שטר שנפל ליד דיין, והיכי דמי - דכתב ביה הנפק, לא יוציאו עולמית. ולא מיבעיא לא כתב ביה הנפק, דאיכא למימר כתב ללות ולא לזה, אלא אפילו כתב ביה הנפק, דמקיים - לא יחזיר. דחיישינן לפירעון.	רבא: [חכמים]										! ■
הרי הוא בחזקתו, ולא חיישינן לפירעון.	רבי יוסי:										! ■
ולא חייש רבי יוסי לפירעון?											?
מצא שטר כתובה בשוק, בזמן שהבעל מודה - יחזיר לאשה, אין הבעל מודה - לא יחזיר לא לזה ולא לזה.	והתניא: [חכמים]										! ■ ?
עודה תחת בעלה - יחזיר לאשה, נתארמלה או נתגרשה - לא יחזיר לא לזה ולא לזה.	רבי יוסי										! ■ ?
איפוך											!
נפל ליד דיין לא יוציאו עולמית - דברי רבי יוסי,	[רבי יוסי]										! ■
הרי הוא בחזקתו.	חכמים:										! ■
אי הכי קשיא דרבנן אדרבנן											?
שטר כתובה כולה רבי יוסי, וחסורי מחסרה והכי קתני: אין הבעל מודה - לא יחזיר לא לזה ולא לזה, במה דברים אמורים - שנתארמלה או שנתגרשה, אבל עודה תחת בעלה - יחזיר לאשה, שרבי יוסי אומר: עודה תחת בעלה יחזיר לאשה, נתארמלה או שנתגרשה - לא יחזיר לא לזה ולא לזה.											!
לעולם לא תיפוך, רבי יוסי לדבריהם דרבנן קאמר להו: לדידי - אפילו נתארמלה או נתגרשה נמי לא חיישינן לפירעון, לדידכו - אדו לי מיהת בעודה תחת בעלה דייחזיר לאשה, דלאו בת פירעון היא, ואמרו ליה רבנן: אימור צריי אתפסה.	רב פפא:										!
לעולם איפוך קמייתא. וטעמא דרבנן הכא - משום דחיישינן לשתי כתובות. ורבי יוסי לשתי כתובות לא חייש.	רבינא:										!
מחלוקת בששניהם אדוקים בטופס ושניהם בתורף, אבל אחד אדוק בטופס ואחד בתורף - זה נוטל טופס וזה נוטל תורף.	רבי אלעזר:										! ■
לעולם חולקין, ואפילו אחד אדוק בטופס ואחד בתורף.	רבי יוחנן:										! ■
זה נוטל עד מקום שידו מגעת	והתניא:										! ?
לא צריכא, דקאי תורף בי מצעי.											!
אי הכי, מאי למימרא?											?
לא צריכא, דמקרב לגבי דחד. מהו דתימא, אמר ליה: פלוג הכי, קא משמע לך, דאמר ליה: מאי חזית דפלגת הכי? פלוג הכי.											!
לרבי אלעזר, דאמר זה נוטל - טופס וזה נוטל תורף, למה ליה? וכי לצור על פי צלוחיתו הוא צריך?	רב אחא מדפתי לרבינא:										?
לדמי. דאמר הכי: שטרא אדית ביה זמן כמה שוי, ודלית ביה זמן כמה שוי? בשטרא אדית ביה זמן - גבי ממשעבדי, ואידך לא גבי ממשעבדי, יהיב ליה היאך דביני ביני.	אמר ליה: [רבינא]										!
ויחלוקו נמי דאמרן - לדמי.											■
דאי לא תימא הכי, שנים אוחזין בטלית, הכי נמי דפלגי? הא אפסדוק.											! ?
הא לא קשיא דחזיא לקטנים.											!